

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2020r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Izabela Dehmel (spr.)

sędzia Katarzyna Obst

Ławnicy: Hanna Jurkowska

Marek Michalak

Marek Noworolnik

Protokolant: p.o. staż. Natalia Skrzypczak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań Wilda w Poznaniu Anny Kondratowicz

po rozpoznaniu w dniu 19.11.2020r. i 17.12.2020r. na rozprawie

sprawy **J. P. (1)**

ur. (...) w P.

syna K. i M. zd. B.

oskarżonego o to, że:

I. W dniu 9 listopada 2019 roku w P. przy ul. (...), działając w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia, usiłował pozbawiać życia D. S. (1), zadając mu kilkanaście ciosów nożem w klatkę piersiową oraz okolice nasady szyi przy czym zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na rodzaj i charakter doznanych przez pokrzywdzonego obrażeń oraz udzieloną mu pomoc medyczną, czym spowodował u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci rozległych ran, sińców twarzy, rozległej rany okolicy policzkowej lewej, rany przedniej powierzchni klatki piersiowej, rany grzbietu, niewielkiej odmy lewostronnej z niewielką ilością krwi w jamie opłucnowej, które skutkowały naruszeniem czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni

tj. o przestępstwo z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 148 §1 k.k. i art. 157 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k.

II. W dniu 9 listopada 2019 roku w P. przy ul. (...) działając w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia, usiłował pozbawiać życia B. C. (1), zadając mu kilkanaście ciosów nożem w twarz, w przednią powierzchnię tułowia oraz okolice tylnej powierzchni szyi, przy czym zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na rodzaj i charakter doznanych przez pokrzywdzonego obrażeń oraz udzieloną mu pomoc medyczną, czym spowodował u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci rozległych ran kłutych okolicy podbojczykowej prawej z uszkodzeniami naczyń tętniczego i krwiakiem, odmy opłucnej lewostronnej, rany kłutej powierzchni szyi z tkwiącym w niej fragmentem ułamanego noża, stanowiące ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu

tj. o przestępstwo z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 148 §1 k.k. i art. 156 §1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

1. Uznaje oskarżonego **J. P. (1)** za winnego tego, że:

- w dniu 9 listopada 2019 roku w P. przy ul. (...) działając w zamiarze bezpośrednim, znajdując się w stanie nietrzeźwości usiłował pozbawić D. S. (1) życia w ten sposób, że przy użyciu noża zadał pokrzywdzonemu kilka ciosów nożem w klatkę piersiową oraz okolice nasady szyi, czym spowodował u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci rozległych ran, sińców twarzy, rozległej rany okolicy policzkowej lewej, rany przedniej powierzchni klatki piersiowej, rany grzbietu, niewielkiej odmy lewostronnej z niewielką ilością krwi w jamie opłucnowej, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała pokrzywdzonego na okres powyżej 7 dni, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na udzieloną mu pomoc medyczną, tj. przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- w dniu 9 listopada 2019 roku w P. przy ul. (...) działając w zamiarze bezpośrednim, znajdując się w stanie nietrzeźwości usiłował pozbawić B. C. (1) życia w ten sposób, że przy użyciu noża zadał pokrzywdzonemu kilkanaście ciosów nożem w twarz, w przednią powierzchnię tułowia oraz okolice tylnej powierzchni szyi, czym spowodował u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci rozległych ran kłutych okolicy podobojczykowej prawej z uszkodzeniami naczynia tętniczego i krwiakiem, odmy opłucnej lewostronnej, rany kłutej powierzchni szyi z tkwiącym w niej fragmentem ułamanego noża, które to obrażenia stanowiły ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na udzieloną mu pomoc medyczną tj. przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

przyjmując, iż czyny te stanowią ciąg przestępstw i za to na podstawie art. 14 §1 k.k. w zw. z art. 148 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 91 §1 k.k. wymierza mu jedną karę **15 (piętnastu) lat pozbawienia wolności.**

2. Na podstawie art. 62 k.k. orzeka terapeutyczny system odbywania kary pozbawienia wolności.

3. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu J. P. (1) okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 09.11.2019r., godz. 21.00 do nadal.

4. Na podstawie art. 44 §2 k.k. orzeka przepadek dowodu rzeczowego w postaci noża i końcówki ostrza noża przechowywanych w Biurze Dowodów Rzeczowych Sądu Okręgowego w Poznaniu zapisanego pod numerem (...)

5. Na podstawie art. 230 §2 k.p.k. zwraca oskarżonemu J. P. (1) dowody rzeczowe w postaci portfela koloru brązowego, karty (...), karty bankomatowej, które to dowody rzeczowe przechowywane są w Biurze Dowodów Rzeczowych Sądu Okręgowego w Poznaniu i zapisane pod numerem (...)

6. Na podstawie §17 ust. 1 pkt 2, ust. 2 pkt 5, § 20 i §4 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu przyznaje adw. J. K. (K.) kwotę 1.254,60 zł brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu J. P. (1) z urzędu.

7. Na podstawie art. 624 §1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 83 nr 49 poz. 223 ze zm.) zwalnia oskarżonego z obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i nie wymierza mu opłaty.

sędzia Izabela Dehmel sędzia Katarzyna Obst

Hanna Jurkowska Marek Michalak Marek Noworolnik

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 196/20	

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>1.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	J. P. (1)	W dniu 9 listopada 2019 roku w P. przy ul. (...) działając w zamiarze bezpośrednim, znajdując się w stanie nietrzeźwości usiłował pozbawić D. S. (1) życia w ten sposób, że przy użyciu noża zadał pokrzywdzonemu kilka ciosów nożem w klatkę piersiową oraz okolice nasady szyi, czym spowodował u pokrzywdzonego obrażenia ciała w	

postaci rozległych ran, sińców twarzy, rozległej rany okolicy policzkowej lewej, rany przedniej powierzchni klatki piersiowej, rany grzbietu, niewielkiej odmy lewostronnej z niewielką ilością krwi w jamie opłucnowej, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała pokrzywdzonego na okres powyżej 7 dni, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na udzieloną mu pomoc medyczną, tj. przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

W dniu 9 listopada 2019 roku w P. przy ul. (...) działając w zamiarze bezpośrednim, znajdując się w stanie nietrzeźwości usiłował pozbawić B. C. (1) życia w ten sposób, że przy użyciu noża zadał pokrzywdzonemu kilkanaście ciosów nożem w twarz, w przednią powierzchnię tułowia oraz okolice tylnej powierzchni szyi, czym spowodował u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci rozległych ran kłutych okolicy podobojczykowej prawej z uszkodzeniami naczyń tętniczego i krwiakiem, odmy opłucnej lewostronnej, rany kłutej powierzchni szyi z tkwiącym w niej fragmentem ułamanego noża, które to obrażenia stanowiły ciężki

		uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na udzieloną mu pomoc medyczną tj. przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>J. P. (1) i U. M. (1) od lutego 2019r. pozostawali w związku konkubenckim i zamieszkiwali w P. przy ul. (...).</p> <p>J. P. (1) jest osobą uzależnioną od alkoholu, pod wpływem którego zachowuje się agresywnie. Agresywne zachowania J. P. (1) przejawiał m. in. wobec U. M. (1), która obawiając się partnera uciekała ze wspólnego miejsca zamieszkania lub wzywała na interwencje policję.</p> <p>W dniu 09 listopada 2019r. J. P. (1) w godzinach rannych pojechał do swojego byłego teścia E. Ś., któremu miał pomóc w pracach wykończeniowych. Tam spożył pół litra wódki Ż. oraz cztery półlitrowe piwa marki T.. Następnie spotkał się w mieście z U. M. (1) gdzie kupili telefony komórkowe, po czym w drodze powrotnej</p>	wyjaśnienia J. P. (1)	k. 122v-123v, 132, 869v-870, 893	

do miejsca zamieszkania kupili pół litra wódki Ż. oraz dwie butelki wódki o pojemności 200 ml każda, które spożywali po powrocie do domu.

W dniu 26 listopada U. M. (1) miała urodziny, które chciała obchodzić w miejscu zamieszkania swojego znajomego B. C. (1) w związku z czym w dniu 09 listopada 2019r. postanowiła pojechać do niego razem z J. P. (1) w celu omówienia możliwości zorganizowania urodzin. B. C. (1) jest najemcą mieszkania przy ul. (...) w P., wraz z nim zamieszkuje jego kolega D. S. (1).

Po drodze U. M. (1) i J. P. (1) kupili dwie butelki wódki Ż. o pojemności 0,7 litra oraz whisky G. o pojemności 0,5 litra i około godz. 16.00 przyjechali do miejsca zamieszkania B. C. (1).

B. C. (1) i D. S. (1) nie znali wcześniej J. P. (1), tego dnia pierwszy raz mieli z nim kontakt.

Mieszkanie B. C. (1) znajduje się na pierwszym piętrze kamienicy, z klatki schodowej wchodzi się bezpośrednio do kuchni, która jest pomieszczeniem przechodnim, przy czym po lewej stronie od wejścia znajduje się mniejszy pokój, a po prawej stronie większy pokój. Wchodząc do większego pokoju po lewej stronie od drzwi

stoi tapczan, na przeciwko niego ława z pufami, na wprost drzwi przy oknie wzdłuż ściany stoi drugie łóżko, natomiast po prawej stronie od drzwi pufa.

W czasie spotkania wszyscy siedzieli w większym pokoju. B. C. (1) siedział na tapczanie przy drzwiach, U. M. (1) i J. P. (1) przy ławie na przeciwko niego, a D. S. (1) na pufie przy drzwiach wejściowych do pokoju.

W międzyczasie U. M. (1) wyszła z mieszkania na około 20 min. i udała się do sklepu po papierosy i napoje. Z mieszkania wychodził również B. C. (1), którego J. P. (1) poprosił by w pobliskim barze kupił mu coś do jedzenia, co ten uczynił. Podczas spotkania panowała spokojna atmosfera, wszyscy spożywali alkohol, prowadzili rozmowy, nie dochodziło do żadnych kłótni, czy zachowań agresywnych, J. P. (1) zjadł przyniesiony mu przez B. C. (1) obiad tj. kotleta schabowego z frytkami.

Około godz. 19.00 z mieszkania znajdującego się na drugim piętrze wyszła po węgiel A. P., która zobaczyła B. C. (1) leżącego w progu jego mieszkania i D. S. (1), który próbował go podnieść. Widząc to zeszła na dół pytając, czy ma wezwać karetkę

pogotowia, jednakże B. C. (1) który nie miał żadnych obrażeń ciała zapewnił ją, że dobrze się czuje, w związku z czym wróciła do mieszkania.

B. C. (1), D. S. (1), J. P. (1) i U. M. (1) kontynuowali spotkanie, przy czym z uwagi na ilość spożytego alkoholu U. M. (1) przysypiała, natomiast pozostałe osoby nadal prowadziły rozmowę. W pewnym momencie D. S. (1) zobaczył jak J. P. (1) wychodzi do kuchni, po czym z uwagi na ilość spożytego alkoholu „urwał mu się film”. Około godz. 21.00 U. M. (1) z uwagi na hałas w pokoju obudziła się i zobaczyła leżącego na wznak na kanapie przy drzwiach B. C. (1), na którym okrakiem siedział J. P. (1) i zadał mu ciosy ręką w twarz. B. C. (1) krzyczał i wzywał pomocy. W tym samym czasie świadomość odzyskał D. S. (1). W pewnym momencie J. P. (1) chwycił nóż, którym zadał B. C. (1) kilka ciosów w klatkę piersiową. Widząc to U. M. (1) chciała wyjść z pokoju, jednakże w tym momencie J. P. (1) trzymając nóż w ręce doskoczył do niej, jednak D. S. (1) zastąpił mu drogę i zasłonił U. M. (1) swoim ciałem. J. P. (1) stojąc przez D. S. (1) zadał mu cios nożem w przednią powierzchnię klatki piersiowej oraz trzy ciosy w okolicę grzbietu, w tym w okolicę

podstawy szyi, a także rozciął policzek powodując rozległą ranę ciętą, która mocno krwawiła. Następnie ponownie doskoczył do B. C. (1) i zaczął mu zadawać ciosy nożem w klatkę piersiową. W tym czasie U. M. (1) i D. S. (1) uciekli z pokoju, a następnie wyszli z budynku, gdzie spotkali J. S., którego U. M. (1) poprosiła o wezwanie karetki pogotowia, co ten uczynił. Następnie J. S. pobiegł do mieszkania w celu przyniesienia środków opatrunkowych i zaopatrzenia rany policzka D. S. (1), z której intensywnie leciała krew, w tym czasie D. S. (1) udał się ponownie do mieszkania.

W tym czasie ze swojego mieszkania ponownie wyszła po węgiel A. P., która usłyszała jak D. S. (1) woła po imieniu B. C. (1), w związku z czym zeszła na dół. Stojąc w progu mieszkania zobaczyła B. C. (1), który leżał na wznak w przejściu z pokoju do kuchni z głową zwróconą w kierunku drzwi wyjściowych. Na odzieży widoczne były plamy krwi. Nad B. C. (1) stał D. S. (1), który miał ranę ciętą na policzku, z której nadal leciała krew, na odzieży w okolicach klatki piersiowej widoczne były plamy krwi. A. P. poszła do swojego mieszkania po telefon w celu wezwania

pomocy, jednocześnie została poinformowana przez dyspozytora, że zdarzenie zostało już zgłoszone.

W związku ze zgłoszeniem około godz. 21.00 na miejsce udały się dwa zespoły ratownictwa medycznego w osobach A. C. i M. J. oraz M. S. i A. S. (1), a także z polecenia dyżurnego KMP P. patrol policji w osobach sierż. sztab. K. C., sierż. sztab. P. K. (1) i sierż. B. S..

Jako pierwsi dotarli ratownicy medyczni, którzy zostali poinformowani przez U. M. (1), że w mieszkaniu znajduje się jej konkubent, który zaatakował nożem dwóch mężczyzn, z czego jeden z nich prawdopodobnie nie żyje, a drugi się wykrwawia. Na zewnątrz wysła również A. P., która potwierdziła relację U. M. (1). Z uwagi na informację, że w mieszkaniu znajduje się napastnik uzbrojony w nóż ratownicy medyczni zgodnie z obowiązującymi procedurami oczekiwali na przyjazd funkcjonariuszy policji. Po przyjeździe na miejsce zdarzenia sierż. sztab. K. C., sierż. sztab. P. K. (1) i sierż. B. S. udali się do mieszkania wskazanego im przez A. P.. Po wejściu do środka, w kuchni stał D. S. (1), u którego widoczna była rana cięta policzka lewego, rana szyi

i prawego ucha. D. S. (1) był w szoku, nie odzywał się, wykonywał polecenia funkcjonariuszy. W progu pomiędzy kuchnią i pokojem na prawym boku leżał w kałuży krwi B. C. (1), który był nieprzytomny, na twarzy, klatce piersiowej i plecach miał widoczne rany, obok niego leżał nóż z ułamanym ostrzem. Sierż. B. S. pozostał w kuchni z D. S. (1), a pozostali funkcjonariusze weszli do pokoju, gdzie na tapczanie, na którym wcześniej leżał B. C. (1) leżał przykryty kołdrą J. P. (1). Sierż. sztab. P. K. (1) polecił mu okazanie rąk, które były całe zakrwawione. Na widok funkcjonariuszy policji J. P. (1) zaczął zachowywać się agresywnie, nie stosował się do wydawanych poleceń, używał słów wulgarnych, w związku z czym zostały użyte wobec niego środki przymusu bezpośredniego, po czym został obezwładniony i zakuty w kajdanki. J. P. (1) został zatrzymany w dniu 09 listopada 2019r. o godz. 21.00.

A. C. i M. J. zaczęli udzielać pomocy B. C. (1) i po wstępnym zaopatrzeniu drugi zespół przetransportował go do Centrum Medycznego (...) w P.. Następnie pomoc została udzielona D. S. (1), który został przetransportowany do (...) Szpitala Miejskiego

im. (...) w P. przy ul. (...) i przyjęty na Oddział (...)			
zeznania B. C. (1)	k. 351 (odpis k. 348), 871v-873		
zeznania D. S. (1)	k. 97V-101 (odpis k. 271-273), 870-871v		
zeznania U. M. (1)	k. 72-74, 890v-892v		
zeznania K. C.	k. 276v, 873v-874		
zeznania P. K. (1)	k. 23v-24, 876v-877		
zeznania A. S. (2)	k. 199-200, 874v-875v		
zeznania B. S.	k. 228-229		
zeznania M. S.	k. 261-262		
zeznania A. C.	k. 281-282		
zeznania M. J.	k. 294-295		
zeznania A. P.	k. 68v-69, 875v-876v		
zeznania J. S.	k. 450-451		
notatka urzędowa	k. 1		
protokół zatrzymania osoby	k. 2		
Nóż, którym J. P. (1) zadał ciosy B. C. (1) i D. S. (1) miał długość 32cm, z czego ostrze było długości 20cm, nóż w najszerszym miejscu przy rękojeści miał szerokość 3 cm i zwężał się ku górze.	protokół oględzin	k. 339	

<p>W trakcie ciosu zadanego przez J. P. (1) B. C. (1) w tylną powierzchnię szyi końcówka ostrza noża ułamała się pozostając w ciele pokrzywdzonego (fragment ostrza o długości 8cm i szerokości 1,7 cm w najszerszym miejscu).</p>			
<p>dowód rzeczowy w postaci końcówki noża</p>			
<p>J. P. (1) został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem typu Alkometr A2.o. Badanie o godz. 00.23 wykazało 0,92 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i o godz. 00.25 – 0,96 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.</p> <p>W próbce krwi zabezpieczonej od J. P. (1) w dniu 10.11.2029r. o godz. 01.15 badanie wykazało 2,21 promila alkoholu etylowego we krwi.</p> <p>W próbce krwi zabezpieczonej od J. P. (1) nie stwierdzono obecności związków najczęściej spotykanych grup substancji odurzających i psychotropowych.</p> <p>Badanie stanu trzeźwości U. M. (1) wykazało o godz. 00.15 - 0,85 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i o godz. 00.17 - 0,80 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.</p>	<p>protokół badania stanu trzeźwości J. P.</p>	<p>k. 7</p>	

<p>W próbce krwi zabezpieczonej od U. M. (1) w dniu 10.11.2029r. o godz. 02.30 badanie wykazało 1,52 promila alkoholu etylowego we krwi.</p> <p>W próbce krwi zabezpieczonej od U. M. (1) nie stwierdzono obecności związków najczęściej spotykanych grup substancji odurzających i psychotropowych.</p>			
<p>protokół badania stanu trzeźwości U. M.</p>	<p>k. 13</p>		
<p>sprawozdanie z badania krwi</p>	<p>k. 410, 411, 414, 415</p>		
<p>sprawozdanie z badania toksykologicznego</p>	<p>k. 408-409, 412-413</p>		
<p>W wyniku zdarzenia B. C. (1) doznał obrażeń ciała w postaci rozległych ran kłutych okolicy podobojczykowej prawej z uszkodzeniami naczynia tętniczego i krwiakiem, odmy opłucnowej lewostronnej, która wymagała drenażu w trybie pilnym oraz rany kłutej tylnej powierzchni szyi z tkwiącym w niej fragmentem ułamanego noża, który penetrował do kanału kręgowego, co wymagało zabiegu operacyjnego w trybie pilnym w celu neurochirurgicznego zabezpieczenia rany szyi</p>	<p>opinia ustna biegłego J. O.</p>	<p>k. 77v-78</p>	

<p>i usunięcia ciała obcego. Obrażenia, jakich doznał B. C. (1) stanowiły ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.k.</p> <p>B. C. (1) przebywał początkowo na Oddziale (...) Centrum Medycznego (...) w P. do dnia 23 grudnia 2019r., następnie celem dalszego leczenia został przekazany do Oddziału (...), gdzie przebywał do lutego 2020r.</p>			
<p>zeznania P. K. (2)</p>	<p>k. 34-35 (odpis k. 333-335)</p>		
<p>zeznania M. W.</p>	<p>k. 108v-109 (odpis k. 266-267)</p>		
<p>protokół oględzin osoby B. C.</p>	<p>k. 247-248</p>		
<p>dokumentacja medyczna</p>	<p>k. 37-39, 360-378, 425</p>		
<p>W wyniku zdarzenia D. S. (1) doznał obrażeń ciała w postaci rany klutej dł. ok. 3 cm okolicy podobojczykowej lewej (w okolicy stawu mostkowo - obojczykowego), rany klutej dł. ok. 1 cm okolicy nadgrzebieniowej lewej, rany klutej dł. ok. 2 cm grzbietu w linii przykręgosłupowej po stronie lewej, rany klutej dł. ok. 2 cm grzbietu w linii łopatkowej lewej (ok. 4 cm poniżej pachy), rozległej rany ciętej okolicy</p>	<p>opinia ustna biegłego J. O.</p>	<p>k. 77v-78</p>	

<p>lewego policzka. Nadto rozpoznano niewielką odmě opłucnową lewostronną z niewielką ilością krwi w jamie opłucnowej.</p> <p>Obrażenia jakich doznał D. S. (1) naruszyły czynności narządów ciała pokrzywdzonego na okres powyżej 7 dni. Obrażenia powstały w wyniku działania narzędzia ostrego, ostrokończastego np. noża. Działanie polegające na zadawaniu uderzeń nożem w klatkę piersiową oraz okolice nasady szyi narażało D. S. (1) na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, jak rozległa odma opłucnowa, uszkodzenie narządów klatki piersiowej, krwawienie do jam opłucnowych - w rozumieniu art. 160§1 k.k.</p>			
zeznania J. N.	k. 42-43 (odpis k. 331-332)		
zeznania P. G.	k. 93v-94 (odpis k. 269-270)		
protokołu oględzin osoby D. S.	k. 245-246		
dokumentacji medycznej	k. 45-48		
Z przeprowadzonych kryminalistycznych badań biologicznych wynika, że na dłoniach J. P. (1) ujawniono krew ludzką oraz profil genetyczny	protokół oględzin osoby U. M.	k. 26-28	

<p>pochodzenia męskiego, który w pełni zgodny jest z profilem genetycznym stanowiącym materiał porównawczy zabezpieczony od B. C. (1). Na koszulce z krótkim rękawem i spodniach zabezpieczonych od J. P. (1) ujawniono krew ludzką oraz mieszaniny DNA, w których ujawniono DNA ujawnione w materiale porównawczym zabezpieczonym od B. C. (1) i D. S. (1). Dodatkowo na skarpetce zabezpieczonej od J. P. (1) ujawniono krew ludzką oraz mieszaniny DNA, w których ujawniono DNA ujawnione w materiale porównawczym zabezpieczonym od B. C. (1).</p>			
<p>protokół oględzin osoby J. P.</p>	<p>k. 30-33</p>		
<p>protokołu oględzin miejsca</p>	<p>k. 56-63 (odpis k. 336-343)</p>		
<p>protokół oględzin osoby D. S.</p>	<p>k. 105-107</p>		
<p>protokół oględzin osoby B. C.</p>	<p>k. 111-113</p>		
<p>opinia (...) (oznaczenie profilu DNA J. P.)</p>	<p>k. 501-502</p>		
<p>opinia (...) (oznaczenie profilu DNA na dłoniach i odzieży J. P.) oraz opinia uzupełniająca</p>	<p>k. 667-683 k. 735-736</p>		

<p>opinia (...)</p> <p>(...)</p>	<p>k. 744-749</p>	
<p>opinia (...)</p>	<p>k. 819-828</p>	
<p>J. P. (1) ma 42 lata, ma wykształcenie podstawowe, nie ma wyuczonego zawodu, jest rozwiedziony, ma dwoje małoletnich dzieci, z którymi nie utrzymuje żadnych kontaktów, w stosunku do jednego z dzieci jest pozbawiony władzy rodzicielskiej, a dziecko przebywa w rodzinie adopcyjnej.</p>	<p>wywiad środowiskowy</p>	<p>k. 435-436</p>
<p>J. P. (1) był dziesięciokrotnie karany, w szczególności za przestępstwa przeciwko mieniu, a nadto za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. w zw. z art. 64 §2 k.k.</p> <p>Z opinii Dyrektora Aresztu Śledczego w P. wynika, że w trakcie tymczasowego aresztowania J. P. (1) w oddziale mieszkalnym funkcjonuje z reguły prawidłowo, radzi sobie z przestrzeganiem wymogów dyscypliny i zapisów regulaminu, był raz karany dyscyplinarnie w związku z ujawnieniem tabletek, które powinien zażywać na bieżąco, dwukrotnie nagradzany. W relacjach z współsadzonymi nie generuje sytuacji konfliktowych, nie</p>	<p>karta karna</p>	<p>k. 243-244, 609-610, 754-755</p>

<p>odnotowano aktów agresji, harmonijnie układa relacje w obrębie celi mieszkalnej, jak i w grupie spacerowej. W stosunku do przełożonych prezentuje zwykle pożądane postawy, nie wysuwa roszczeń, incydentalnie zdarza się mu kwestionować zasadność podejmowanych wobec niego decyzji, jednakże podatny jest na oddziaływania i modelowanie na tej płaszczyźnie. Nie przynależy do nieformalnych struktur podkultury więziennej. Werbalizuje krytycyzm wobec zarzucanego czynu, mimo że jest osobą o znikomym wglądzie w siebie. Jak podaje, w chwili zdarzenia był w stanie silnego upojenia alkoholowego, stracił samokontrolę.</p>			
<p>wyroki</p>	<p>k. 392, 394, 397, 443-444, 446-447, 461, 513-514, 515, 516518, 5129-530, 570-571</p>		
<p>opinia o tymczasowo aresztowanym</p>	<p>k. 804</p>		
<p>W toku postępowania przygotowawczego J. P. (1) został poddany jednorazowemu badaniu sądowo – psychiatrycznemu i psychologicznemu. Z opinii wnika, że u J. P. (1) nie stwierdzono</p>	<p>opinia sądowo psychiatryczno - psychologiczna</p>	<p>k. 494-499</p>	

choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego, rozpoznano sprawność intelektualną na poziomie inteligencji poniżej przeciętnej, zaburzenia osobowości uwarunkowane wieloczynnikowo oraz zespół zależności alkoholowej. Stwierdzone zaburzenia tempore criminis nie znosiły, ani w znacznym stopniu nie ograniczały zdolności do rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem. Zachowanie J. P. (1) było konsekwencją odhamowania spowodowanego alkoholem, spożyty alkohol i związana z nim intoksykacja doprowadziły do osłabienia mechanizmów odpowiedzialnych za emocjonalną i intelektualną kontrolę zachowania. W chwili popełnienia czynu J. P. (1) znajdował się w stanie upojenia alkoholowego prostego. Z uwagi na stwierdzone uzależnienie J. P. (1) powinien być poddany leczeniu odwykowemu, utrzymanie abstynencji jest czynnikiem niezbędnym do zgodnego ze społecznymi oczekiwaniami funkcjonowania w przyszłości. W przypadku orzeczenia bezwzględnej kary pozbawienia wolności J. P. (1) powinien odbywać ją w warunkach

oddziału terapeutycznego dla osób uzależnionych od alkoholu.			
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWÓDÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	wyjaśnienia J. P. (1)	Wyjaśnienia wiarygodne w zakresie, w jakim oskarżony potwierdził fakt przyścia z U. M. (1) do miejsca zamieszkania pokrzywdzonych, spożywania w dniu zdarzenia od godzin rannych alkoholu w znacznych ilościach oraz zatrzymania go przez funkcjonariuszy policji. W powyższym zakresie wyjaśnienia J. P. (1) znalazły potwierdzenie w zeznaniach pokrzywdzonych, świadka	

		U. M. (1), funkcjonariuszy policji przeprowadzających interwencję i jako bezsporne stanowiły podstawę ustaleń faktycznych w sprawie.
zeznania D. S. (1)	<p>Na wstępie należy stwierdzić, że zeznania pokrzywdzonego w kontekście całokształtu materiału dowodowego jedynie w części znajdują potwierdzenie w pozostałych zgromadzonych dowodach, częściowo zaś nie przedstawiają faktycznego przebiegu zdarzenia. W ocenie Sądu zeznania D. S. (1) są wiarygodne w tym sensie, że odzwierciedlają rzeczywisty stan jego pamięci odnośnie przedmiotowego zdarzenia. To w sposób naturalny wynikać może natomiast ze stanu upojenia alkoholowego, w którym znajdował się pokrzywdzony w czasie zdarzenia, szczególnie jeśli się zważy, że wskazywał on wprost, że właśnie z uwagi na ilość spożytego alkoholu miał zaniki pamięci.</p> <p>W zeznaniach złożonych w toku postępowania przygotowawczego D. S. (1) opisał przebieg spotkania w dniu 09 listopada 2019r., jednocześnie wskazał, że jako pierwszy został zaatakowany nożem przez</p>	

J. P. (1), a kolejną rzeczą którą pamięta był widok B. C. (1) leżącego na podłodze w pokoju, do którego podszedł, a widząc, że nie daje on oznak życia pobiegł do sąsiadki A. P. w celu wezwania pomocy, jednocześnie wskazał, że w tym czasie w mieszkaniu nie było zarówno U. M. (1), jak i J. P. (1). Powyższa relacja pozostaje w sprzeczności z zeznaniami U. M. (1), która konsekwentnie w toku całego postępowania wskazywała, że jako pierwszy został zaatakowany na łóżku B. C. (1), następnie D. S. (1), który stanął w jej obronie, po czym oskarżony ponownie zaczął zadawać ciosy nożem B. C. (1). Co więcej, z zeznań D. S. (1) wynika, że nie pamięta momentu kiedy oskarżony atakował B. C. (1), jak również okresu od chwili gdy sam został zaatakowany nożem do czasu kiedy zobaczył B. C. (1) leżącego na podłodze. To potwierdza natomiast chronologię wydarzeń opisywaną przez U. M. (1), jednocześnie wskazuje, że czasookres pomiędzy zaatakowaniem B. C. (1) i doznaniem obrażeń przez D. S. (1) i dalej do momentu gdy D. S. (1) zobaczył B. C. (1) leżącego na podłodze faktycznie objęty jest niepamięcią. Pokrzywdzony, bowiem z jednej strony opisał obrażenia ciała jakich

doznał w wyniku zdarzenia, co znajduje potwierdzenie w opinii sądowo - lekarskiej, a tym samym wskazuje, że faktycznie pamięta podawane przez siebie fakty, jednocześnie przeczy by widział moment kiedy oskarżony po raz pierwszy i ponownie zaatakował nożem B. C. (1), jak również kiedy ten znalazł się na podłodze (będąc uprzednio na łóżku).

W świetle zeznań A. P., która wskazała, że słysząc wołania D. S. (1) zeszła na dół i tam zobaczyła obu pokrzywdzonych, jako niezgodny z rzeczywistym przebiegiem zdarzenia był również podawany przez D. S. (1) fakt, że to on udał się po pomoc do sąsiadki. Okoliczność ta jako drugorzędna w punktu widzenia dokonania ustaleń faktycznych w sprawie w żaden sposób nie wpływała na ocenę wiarygodności zeznań D. S. (1), który w sposób spójny z A. P. co do zasady potwierdził fakt wezwania przez nią pomocy.

W świetle zeznań funkcjonariuszy policji i ratowników medycznych oraz U. M. (1) jako obiektywnie niezgodny z rzeczywistym przebiegiem zdarzenia pozostawał również podawany przez D. S. (1) fakt opuszczenia mieszkania przez U. M. (3)

i J. P. (1). Oskarżony, co pozostaje bezsporne został zatrzymany w mieszkaniu B. C. (1), natomiast czasookres pobytu U. M. (1) do czasu opuszczenia przez nią mieszkania (po zaatakowaniu D. C.) objęty jest niepamięcią pokrzywdzonego, natomiast z poczynionych ustaleń faktycznych wynika, że w momencie, gdy B. C. (1) leżał na podłodze U. M. (1) znajdowała się na zewnątrz budynku i oczekiwała na przyjazd służb medycznych.

Pomimo stwierdzenia, że poczynione przez D. S. (1) we wskazanym wyżej zakresie spostrzeżenia i złożone zeznania pozostają w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym i ustalonym w oparciu o niego stanem faktycznym Sąd uznał, że nie można ich uznać za nieprawdziwe, w tym sensie, że zostały złożone z zamiarem celowego przedstawienia fałszywej wersji zdarzeń. Tym samym Sąd uznał zeznania D. S. (1) za wiarygodne, co do przedstawionego przez niego przebiegu zdarzenia, w szczególności potwierdzenia, że został zaatakowany nożem przez J. P. (1).

Dodatkowa argumentacja przemawiająca za nadaniem wiarygodności zeznaniom D. S. (1) przedstawiona zostanie

	<p>poniżej w części dotyczącej oceny wiarygodności wyjaśnień oskarżonego.</p>	
zeznania U. M. (1)	<p>Zeznania wiarygodne, korespondujące z zeznaniami D. S. (1), A. P., jak również funkcjonariuszy policji i ratowników medycznych i jako takie przydatne dla poczynienia ustaleń faktycznych istotnych z punktu widzenia stawianych oskarżonemu zarzutów.</p> <p>W tym miejscu dodatkowo wskazać należy, że U. M. (1), podobnie jak pozostali uczestnicy spotkania znajdowała się w stanie nietrzeźwości, przy czym stan ten zdaniem Sądu nie wpłynął w sposób znaczący na prawidłowość dokonanych przez nią spostrzeżeń i późniejszej relacji. Zeznania świadka były bowiem rzeczowe i konsekwentne w toku całego postępowania, świadek nie miała przy tym racjonalnych powodów by pomawiać oskarżonego, co więcej w zakresie zaatakowania pokrzywdzonych przez J. P. (1) nożem relacja świadka została potwierdzona opiniami kryminalistycznymi z zakresu genetyki, przy czym ostatnie dwie kwestie zostaną szczegółowo omówione poniżej w części dotyczącej</p>	

	oceny wiarygodności wyjaśnień oskarżonego.	
zeznania B. C. (1)	<p>W zeznaniach złożonych w toku postępowania przygotowawczego pokrzywdzony nie wskazał żadnych okoliczności odnoszących się do zdarzenia będącego przedmiotem postępowania wskazując, że nie pamięta jego przebiegu. Przed Sądem</p> <p>B. C. (1) w sposób korespondujący z zeznaniami pozostałych uczestników spotkania z dnia 09 listopada 2019r. opisał okoliczności poprzedzające zdarzenie będące przedmiotem postępowania (przyjście J. P. (1) i U. M. (1), wspólne spożywanie alkoholu, zakupienie obiadu dla oskarżonego, spokojny przebieg spotkania) i w tym zakresie jego zeznania jako spójne i logiczne należało uznać za bezsporne. Jednocześnie odnośnie istoty sprawy pokrzywdzony opisał przebieg zdarzenia w oparciu o relację pozostałych jego uczestników tj. D. S. (1), U. M. (1) i A. P., a jego relacja pozostawała spójna z zeznaniami powyższych świadków. Jednocześnie wskazał, że ostatni moment jaki faktycznie pamięta ze spotkania to moment, w którym J. P. (1) wyszedł do kuchni. Tym samym zeznania</p>	

	<p>świadka w powyższym zakresie, jako stanowiące powielenie zasłyszanej wersji przebiegu zdarzenia nie stanowiły wartościowego materiału dowodowego pozwalającego na poczynienie ustaleń faktycznych istotnych dla oceny zasadności stawianych oskarżonemu zarzutów.</p> <p>Na przymiot wiarygodności zasługiwały natomiast zeznania B. C. (1) odnoszące się do doznanych obrażeń, przebiegu hospitalizacji, jak również obecnego stanu zdrowia, a które w pełni znalazły potwierdzenie w zgromadzonej w toku postępowania dokumentacji medycznej.</p>	
<p>zeznania: P. K. (1) K. C. B. S.</p>	<p>Świadkowie będący funkcjonariuszami policji w sposób rzeczowy opisali przebieg czynności służbowych związanych ze zdarzeniem z dnia 09 listopada 2019r., jak również poczynione na miejscu ustalenia. Ich zeznania korespondowały z sobą, wzajemnie się uzupełniały, były logiczne i spójne, nadto znalazły odzwierciedlenie w zeznaniach U. M. (1), D. S. (1) i A. P., zeznaniach ratowników pogotowia, a także protokole oględzin miejsca zdarzenia i w związku z tym Sąd uznał je w pełni za wiarygodne.</p>	

<p>zeznania: M. S. A. S. (2) A. C. M. J.</p>	<p>Świadkowie będący ratownikami medycznymi w sposób rzeczowy opisali przebieg czynności związanych z udzieleniem pomocy medycznej pokrzywdzonym, jak również zachowaniem pozostałych osób będących na miejscu zdarzenia. Ich zeznania korespondowały z sobą, wzajemnie się uzupełniały, były logiczne i spójne, nadto znalazły odzwierciedlenie w zeznaniach U. M. (1), D. S. (1) i A. P., zeznaniach funkcjonariuszy policji, a także dokumentacji medycznej i jako takie należało uznać je za bezsporne.</p>	
<p>zeznania J. S.</p>	<p>Zeznania w pełni wiarygodne, znajdujące potwierdzenie w relacji U. M. (1) i jako takie przydatne dla poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie.</p>	
<p>zeznania: P. K. (2) J. N. P. G. M. W.</p>	<p>Zeznania lekarzy z Centrum Medycznego (...) w P. i (...) Szpitala Miejskiego w P. przy ul. (...) odnoszące się do stanu zdrowia i obrażeń doznanych przez B. C. (1) i D. S. (1) ocenione jako w pełni wiarygodne, znajdujące potwierdzenie w zgromadzonej dokumentacji medycznej i nie kwestionowane w toku procesu.</p>	

<p>opinia sądowo psychiatryczno - psychologiczna</p>	<p>Opinia sporządzona w sposób profesjonalny i rzetelny zgodnie z najlepszą wiedzą i w oparciu o wieloletnie doświadczenie zawodowe lekarzy psychiatrów i psychologa. Przedmiotowa opinia nie była również kwestionowana przez strony postępowania i jako taka uznana została za całkowicie wiarygodną.</p>	
<p>opinia ustna biegłego J. O.</p>	<p>Opinia w pełni wiarygodna, stanowiąca dla Sądu podstawę ustaleń faktycznych oraz prawnokarnej oceny działania oskarżonego z punktu widzenia stawianych mu zarzutów usiłowania zabójstwa i spowodowania obrażeń ciała u pokrzywdzonych. Opinia sporządzona została w sposób profesjonalny i rzetelny zgodnie z najlepszą wiedzą i w oparciu o wieloletnie doświadczenie zawodowe biegłego z zakresu medycyny sądowej, była spójna i logiczna, nadto nie była kwestionowana przez strony w toku procesu.</p>	
<p>sprawozdanie z badania toksykologicznego sprawozdanie z badania krwi</p>	<p>Opinie w pełni wiarygodne, sporządzone w oparciu o przeprowadzone badania laboratoryjne, których prawidłowość i rzetelność nie była kwestionowana.</p>	

<p>opinie z zakresu badań genetycznych</p>	<p>Opinie szczególnie istotne dla oceny wiarygodności wyjaśnień oskarżonego oraz weryfikacji zasadności stawianych mu zarzutów. Kategoryczność sformułowanych w nich wniosków, przy fachowym i profesjonalnym sposobie ich sporządzenia nie budziła żadnych wątpliwości Sądu, co istotne przedmiotowe opinie nie były również kwestionowana przez strony w toku postępowania.</p>		
<p>dokumenty</p>	<p>Wiarygodność, autentyczność ani wartość dowodowa zgromadzonych w sprawie dokumentów nie budziła wątpliwości Sądu, bowiem dokumenty te sporządzone zostały przez właściwe organy, w granicach ich kompetencji i w przewidzianej przepisami formie, dowodów tych nie kwestionowały także strony w toku procesu, a Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu.</p>		
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	

	wyjaśnienia J. P. (1)	<p>Wyjaśnienia niewiarygodne w części, w jakiej J. P. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, zasłaniając się całkowitą niepamięcią odnośnie zdarzeń z dnia 09 listopada 2019r. będących przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie oraz chwil je poprzedzających i po nich następujących. W tym zakresie wskazać należy, że J. P. (1) w wyjaśnieniach złożonych w toku postępowania przygotowawczego opisał częściowo przebieg zdarzeń mających miejsce w mieszkaniu B. C. (1) (przebywanie w nim pokrzywdzonych i U. M. (1), wspólne spożywanie alkoholu, wyjście jednego z mężczyzn do baru po obiad, spożywanie posiłku w postaci kotleta schabowego, zatrzymanie go przez policję), jednocześnie wskazywał, iż nie pamięta żadnych okoliczności związanych z zarzucanym mu czynem.</p> <p>W świetle opinii sądowo - psychiatryczno - psychologicznej, jak również składanych przez J. P. (1) wobec biegłych w trakcie badania oświadczeń, co do kłopotów z pamięcią, występowania palimpsestów w przebiegu długotrwałego uzależnienia od alkoholu (częściowy lub całkowity</p>	
--	-----------------------	--	--

zanik pamięci w wyniku upojenia alkoholowego), mając na uwadze ilość spożytego przez oskarżonego w dniu zdarzenia alkoholu możliwe jest wystąpienie u niego istotnych zaburzeń pamięci. W stanie upojenia prostego osoby uzależnionej zaburzenia pamięci i wystąpienie palimpsestów to oznaki typowe, przy czym oskarżony winien wiedzieć poprzez własne doświadczenia o występujących u niego konsekwencjach spożywania alkoholu. Wystąpienie częściowej niepamięci mogło być również deklarowane celowo przez J. P. (1), jako przyjęta postawa obronna na użytek toczącego się postępowania. Przyjmując, zgodnie z twierdzeniami oskarżonego, fakt częściowej niepamięci w zakresie zdarzeń odnoszących się do przypisanych mu czynów, wskazać jednakże należy, że w żaden sposób nie wpływa to na zakres jego odpowiedzialności karnej. Czynny przypisane J. P. (1) zostały, bowiem popełnione na szkodę dwóch pokrzywdzonych, w odniesieniu do B. C. (1) w dwóch oddzielonych od siebie czasowo etapach. Dodatkowo przed pojawieniem się funkcjonariuszy policji zachowywał się on spokojnie, a następnie

prezentował wobec nich zachowania wulgarnie, nie wykonywał ich poleceń. Powyższe w ocenie Sądu wskazuje, że oskarżony w czasie zdarzenia miał zachowany związek z rzeczywistością, był z nim logiczny kontakt, miał zachowaną orientację, przemieszczał się w sposób zorganizowany, celowy, a zatem opisywany przez niego stan niepamięci, czy wręcz nieświadomości zdarzeń, które nastąpiły w mieszkaniu B. C. (1) i D. S. (1) nie podważa w żadnym zakresie działania w stanie całkowitej poczytalności.

Na sprawstwo oskarżonego wskazują w pierwszej kolejności zeznania pokrzywdzonego D. S. (1) oraz świadka U. M. (1). Wskazać należy, że D. S. (1) jest dla oskarżonego osobą całkowicie obcą, w dniu zdarzenia miał pierwsze raz kontakt z jego osobą, z poczynionych ustaleń faktycznych wynika, że w trakcie spotkania pomiędzy nim, a J. P. (1) nie doszło do żadnej kłótni, czy konfliktu, a zatem brak jest racjonalnych podstaw by twierdzić, że D. S. (1) narażając się na odpowiedzialność karną złożył fałszywe, pomawiające oskarżonego zeznania. Relacja D. S. (1) korespondowała również z zeznaniami U. M. (1), co do których brak było również uzasadnionych

podstaw by podważać ich wiarygodność. U. M. (1) była konkubina J. P. (1), pozostawała z nim w bliskich relacjach, w dniu zdarzenia pomiędzy nią, a oskarżonym nie doszło do żadnej konfliktowej sytuacji, która mogłaby wywołać u niej negatywne emocje skutkujące jego pomówieniem. Co więcej, z relacji J. S. - oczekującego z U. M. (1) na przyjazd służb ratowniczych, a także ratowników medycznych i funkcjonariuszy policji przybyłych na miejsce w krótkim czasie po zdarzeniu wynika, że U. M. (1) w sposób spontaniczny relacjonując przebieg zdarzenia jako sprawcę wskazywała swojego konkubenta, co dodatkowo świadczy o szczerości jej późniejszych zeznań.

Dodatkowo wskazać należy, że D. S. (1) i U. M. (1) zeznania złożyli następnego dnia po zdarzeniu, przy czym w tym czasie z uwagi na pobyt pokrzywdzonego w szpitalu nie mieli ze sobą kontaktu, a co zdaniem Sądu wyklucza możliwość uzgodnienia przez nich wspólnej, fałszywej wersji zdarzeń na potrzeby postępowania karnego.

To, że oskarżony był sprawcą ataku na B. C. (1) i D. S. (1) i spowodował obrażenia ciała u pokrzywdzonych,

znajduje również logiczne potwierdzenie w wynikach kryminalistycznych badań biologicznych, które stanowią w pełni bezwzględny, a w konsekwencji obiektywny dowód. Fakt ujawnienia na obu dłoniach J. P. (1), a także na odzieży oskarżonego krwi obu pokrzywdzonych świadczy kategorycznie, że to on zaatakował ich nożem i spowodował u nich obrażenia ciała, które skutkowały intensywnym krwawieniem, a co spowodowało zabrudzenie jego dłoni i odzieży ich krwią. Nie sposób przy tym twierdzić, że krew B. C. (1) i D. S. (1) znalazła się na dłoniach i zabezpieczonych od oskarżonego ubraniach w innych okolicznościach np. podczas udzielania im pomocy, w szczególności zważywszy, że J. P. (1) na okoliczności takie nie wskazywał, a co jedynie potwierdza słuszność wywiedzionych powyżej wniosków.

Reasumując, w omawianym powyżej zakresie Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego J. P. (1) za niewiarygodne, stanowiące przyjętą przez niego linię obrony, która miała na celu uniknięcie przez niego odpowiedzialności karnej.

zeznania: M. B. M. T. B. W. M. P. D. T. W. W.	Zeznania nieprzydatne dla poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie.		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	J. P. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zabójstwo jest zbrodnią polegającą na umyślnym pozbawieniu życia człowieka, co Kodeks Karny wyraża niezwykle zwięźłą formułą: „kto zabija człowieka” (art. 148 § 1 k.k.). Jest to przestępstwo ogólnospawcze, którego podmiotem może być każdy człowiek zdolny do ponoszenia odpowiedzialności karnej. Zabójstwo jest przestępstwem materialnym i jest ono dokonane wówczas, gdy			

skutek śmiertelny stanowi rezultat czynu sprawcy. Znamię czasownikowe zabójstwa „zabija człowieka” wskazuje dwa istotne dla tego przestępstwa elementy: skutek w postaci śmierci człowieka oraz umyślność zachowania, które ten skutek powoduje. Między zachowaniem się sprawcy, a skutkiem w postaci śmierci człowieka musi istnieć związek przyczynowy.

„Decydującym kryterium prawidłowej kwalifikacji prawnej czynu nie jest wyłącznie jego skutek, lecz zamiar oskarżonego, który to zamiar ocenia Sąd na podstawie faktów wynikających z przewodu sądowego, skutek zaś w postaci śmierci człowieka jest koniecznym elementem do przyjęcia przestępstwa zabójstwa. Działanie natomiast skierowane bezpośrednio do urzeczywistnienia, zgodnie z zamiarem sprawcy, skutku wyczerpuje znamiona zjawiskowej postaci usiłowania zabójstwa (art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 148 § 1 k.k.)” vide: wyrok SN z dn. 17.05.1972r. IV K 153/72 OSNKW 1973 nr 1.

Przestępstwo zabójstwa jest przestępstwem umyślnym, które można popełnić zarówno w zamiarze bezpośrednim, jak i w zamiarze ewentualnym. „Zamiar bezpośredni (dolus

directus) polega na tym, że sprawca chce popełnić czyn zabroniony. Stanowiąca treść zamiaru bezpośredniego chęć (chcenie) popełnienia czynu zabronionego jest aktem woli, której zaistnienie uwarunkowane jest świadomością obejmującą okoliczności tworzące zespół znamion przedmiotowych czynu zabronionego. Zamiar ewentualny (dolus eventualis) polega na tym, że sprawca wprawdzie nie chce popełnić czynu zabronionego, ale przewiduje realną możliwość jego popełnienia i na to się godzi.

Natomiast zgodnie z art. 13 § 1. k.k. odpowiada za usiłowanie, kto w zamiarze popełnienia czynu zabronionego swoim zachowaniem bezpośrednio zmierza do jego dokonania, które jednak nie następuje.

Wskazać należy, że oskarżony J. P. (1) w toku całego postępowania nie przyznawał się do zarzucanych mu przestępstw usiłowania zabójstwa B. C. (1) i D. S. (1), przy czym w świetle zgromadzonego materiału dowodowego omówionego powyżej, Sąd przyjął że to oskarżony zaatakował pokrzywdzonych. Jednocześnie, w ocenie Sądu dokonane ustalenia

faktyczne doprowadziły do uznania, że swoim działaniem J. P. (1) zamierzał do pozbawienia pokrzywdzonych życia.

Odtworzenie przez sąd zamiaru sprawcy jest jednym z najtrudniejszych problemów praktyki sądowej. Kwestia ustalenia zamiaru sprawcy ma natomiast kluczowe znaczenia dla określenia prawidłowej kwalifikacji prawnej czynu.

Podkreślić należy, że ustalenie czy sprawca działał z zamiarem, chociażby ewentualnym, pozbawienia życia innej osoby wymaga wszechstronnej analizy, zarówno przedmiotowych, jak i podmiotowych okoliczności jego zachowania i nie powinno się odbywać wyłącznie w aspekcie złożonych przez niego wyjaśnień. vide: wyrok SA w Łodzi z dn. 23.06.2006r., sygn. akt II AKa 100/09, Lex 582026.

W orzecznictwie wskazuje się, że do okoliczności na podstawie których, należy poczynić ustalenia w zakres zamiaru sprawcy, zalicza się godzenie w ważne dla życia ludzkiego organy, siłę ciosu, ich wielokrotność, rodzaj i rozmiary użytego narzędzia, głębokość i kierunek ran, rodzaj uszkodzeń ciała, stopień zagrożenia dla życia ludzkiego, lecz również

stosunek sprawcy do pokrzywdzonego, jego właściwości i dotychczasowy tryb życia, zachowanie przed popełnieniem przestępstwa, a także pobudki, motywy oraz tło zdarzenia. vide: wyrok SA w Łodzi z dn. 12.11.2013 r., II AKa 204/13, LEX nr 1438072.

Różnica między zabójstwem, a przestępstwem z art. 156 k.k. tkwi w stronie podmiotowej czynu i polega na tym, że w wypadku popełnienia zbrodni zabójstwa sprawca ma zamiar bezpośredni lub ewentualny pozbawienia życia człowieka i w tym celu podejmuje działanie, a w wypadku przyjęcia występku z 156 k.k. sprawca działa z zamiarem bezpośrednim lub ewentualnym spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu pokrzywdzonego. vide: wyrok SN z dn. 21.01.1985 r., I KR 320/84, OSNPG 1986, Nr 2 poz. 17

Do przyjęcia, że sprawca działał w zamiarze zabójstwa człowieka nie wystarczy ustalenie, że działał on umyślnie chcąc zadać nawet ciężkie obrażenia ciała lub godząc się z ich zadaniem, lecz konieczne jest także ustalenie, że zamiarem obejmował skutek w postaci śmierci.

Jeżeli takiego ustalenia nie da się dokonać bezspornie, to mimo stwierdzonej umyślności działania w zakresie spowodowania obrażeń, odpowiedzialność sprawcy kształtuje się wyłącznie na podstawie przepisów przewidujących odpowiedzialność za naruszenie prawidłowych funkcji organizmu z art. 156 k.k.

Z ustalonego stanu faktycznego wynika, że J. P. (1) uderzał ręką leżącego na wznak na kanapie B. C. (1), a następnie chwycił nóż, którym zadał pokrzywdzonemu kilka ciosów w klatkę piersiową. Następnie w momencie, gdy U. M. (1) chciała wyjść z pokoju doskoczył do niej, a kiedy D. S. (1) stanął w jej obronie zadał mu kilka ciosów w klatkę piersiową i okolice grzbietu, nadto spowodował rany cięte twarzy, w tym rozległą ranę okolicy policzkowej lewej. To nie wywołało u J. P. (1) żadnej reakcji i opamiętania się, a wręcz przeciwnie, ponownie zaatakował leżącego na kanapie B. C. (1) i zadał mu kolejnych kilka ciosów nożem w klatkę piersiową oraz tylną powierzchnię szyi.

O tym, że oskarżony miał zamiar dokonania zbrodni zabójstwa przemawiają w pierwszej kolejności elementy strony przedmiotowej. J. P. (1)

ugodził wielokrotnie B. C. (1) w klatkę piersiową i tylną powierzchnię szyi, a zatem w pobliżu miejsca, gdzie umiejscowiony jest mięsień sercowy i inne ważne dla życia organy wewnętrzne. Na podkreślenie zasługuje także fakt, że w wyniku ciosu zadanego pokrzywdzonemu w tylną powierzchnię szyi końcówka ostrza noża o długości 8 cm ułamała się pozostając w ciele, a zatem siła uderzenia musiała być znaczna, co dodatkowo wskazuje na istnienie zamiaru pozbawienia życia.

W oskarżonym z nieustalonego w toku postępowania powodu nagromadziło się tyle negatywnych emocji, że najpierw w brutalny sposób zaatakował B. C. (1), a następnie w momencie, gdy U. M. (1) chciała wyjść z pokoju, a w jej obronie wystąpił D. S. (1) wziął na nim odwet. J. P. (1) zadał D. S. (1) cios w przednią powierzchnię klatki piersiowej (okolica mostkowo - obojczykowa) oraz trzy ciosy w grzbiet, w tym w okolicę nasady szyi, a więc również w miejsca, gdzie znajdują się istotne dla życia człowieka organy wewnętrzne, w tym mięsień sercowy oraz naczynia tętnicze. Dodatkowo umiejscowienie ran kłutych na grzbiecie wskazuje, że oskarżony

atakował D. S. (1) również gdy ten zwrócony był do niego plecami, co dodatkowo ograniczało możliwość obrony, jednocześnie wskazuje na determinację oskarżonego.

Nie może budzić przy tym wątpliwości, że oskarżony jako dorosły mężczyzna był w pełni świadomy tego, że zadanie odpowiednio B. C. (1) kilkunastu ciosów nożem i D. S. (1) kilku ciosów nożem w newralgiczne dla życia organy prowadzić może do śmierci człowieka, a decydując się na zadanie takich ciosów chciał spowodować skutek w postaci śmierci pokrzywdzonych.

Kolejnym elementem strony przedmiotowej istotnym dla ustalenia rzeczywistego zamiaru działania oskarżonego jest kwestia narzędzia służącego do popełnienia przestępstwa. J. P. (1) użył noża kuchennego o długości 32 cm o długości ostrza 20 cm, który co oczywiste w przypadku zadania nim wielu ciosów w przednią część ciała obejmującą klatkę piersiową, a także nasadę szyi, gdzie znajdują się newralgiczne dla życia człowiek organy mógł spowodować obrażenia prowadzące do śmierci człowieka.

Jednocześnie Sąd przyjął, iż oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim tzn. chciał pozbawić życia B. C. (1) i D. S. (1).

Odnosząc się, bowiem do elementów strony podmiotowej, niezmiernie istotne jest wskazanie, że J. P. (1) dokonał zarzucanego mu czynu odnoszącego się pokrzywdzonego B. C. (1) niejako w dwóch aktach, przedzielonych pewnym odstępem czasu. Zachowanie oskarżonego było zatem rozłożone w czasie i przerwane chwilą, w której na widok wychodzącej z pokoju U. M. (1) doskoczył do niej z nożem, następnie zadał kilka ciosów nożem D. S. (1), który stanął w jej obronie, po czym ponownie zaatakował B. C. (1). Okoliczność ta – rozłożenie zachowania w czasie i kontynuowanie czynności po chwilowym od niej odstąpieniu – ma fundamentalne znaczenie dla odtworzenia strony podmiotowej zarzucanego oskarżonemu czynu i stanowi w swej istocie przesłankę wskazującą na bezpośredni zamiar zabójstwa B. C. (1). Nie dość bowiem, że oskarżony w brutalny sposób zadał kilka ciosów nożem pokrzywdzonemu w pierwszej fazie czynu, to dodatkowo w fazie drugiej wykorzystując ciężki stan

zupełnie bezbronnego – znajdującego się zresztą w stanie upojenia alkoholowego pokrzywdzonego, w bezwzględny sposób kontynuował zadawanie ciosów nożem powodując u niego kolejne obrażenia ciała. Takie zachowanie J. P. (1) miało w ocenie Sądu bez wątpienia charakter bezwzględnego działania ukierunkowanego w oczywisty sposób na pozbawienie życia B. C. (1), zaś agresja i siła użyta przy tym przez oskarżonego nosiła znamiona okrucieństwa. Sąd w tym miejscu raz jeszcze zwraca uwagę na dwuetapowość postępowania oskarżonego w przebiegu całego zdarzenia. Nawet jeśli by przyjąć, że oskarżony w pierwszej fazie zajścia działał w stanie wyjątkowego wzburzenia i emocji mogących w jakiś sposób uzasadnić agresję wobec drugiej osoby, to w okolicznościach niniejszej sprawy miał czas by ochłonąć, uspokoić się i podjąć zachowanie zgodne z prawem, a przede wszystkim z podstawowymi, ludzkimi odruchami. Tymczasem agresja oskarżonego w tym czasie nie tylko nie zmalała, lecz chwilowo przeniosła się na kolejną osobę tj. D. S. (1), po czym ponownie skatalizowała się w jeszcze większym stopniu na bezbronnym B.

C. (1), z którym niewiele wcześniej rozmawiał, spożywał alkohol, korzystając z zaproszenia do jego mieszkania. W ocenie Sądu trudno jest znaleźć jakiegokolwiek uzasadnienie zachowania oskarżonego poza bezpośrednią chęcią pozbawienia życia B. C. (1).

W toku przewodu sądowego nie zdołano ustalić przyczyny, która spowodowała, że oskarżony zaatakował B. C. (1). Trudno, zatem podjąć w tym kontekście próbę logicznego i racjonalnego uzasadniania postępowania oskarżonego, bowiem i on sam, jak również pokrzywdzeni i U. M. (1) nie wskazywali na jakikolwiek konflikt lub inną przyczynę, która mogłaby tłumaczyć jego agresywną reakcję. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie wskazuje również w żadnej mierze na możliwość fizycznego ataku na J. P. (1) przez B. C. (1) lub D. S. (1). Również ewentualna kłótnia mężczyzn, która mogłaby w jakiś sposób wyjaśniać wzburzenie znajdującego się pod wpływem alkoholu oskarżonego nie została udowodniona ani nawet uprawdopodobniona w trakcie postępowania.

Negatywne emocje, które targały oskarżonym, a

które spowodowały atak agresji na B. C. (1), przeniosły się następnie na D. S. (1), któremu J. P. (1) również zadał kilka ciosów nożem, początkowo w klatkę piersiową, a następnie gdy ten był odwrócony do niego plecami w górną część tułowia, w tym okolicę nasady szyi. Z poczynionych ustaleń faktycznych wynika, że D. S. (1) został zaatakowany w chwili, gdy próbował przyjść z pomocą U. M. (1), do której doskoczył oskarżony trzymając w ręce nóż, którym wcześniej zadawał ciosy B. C. (1). Gdyby czynnikiem spustowym agresywnego zachowania oskarżonego wobec D. S. (1) miała być podjęta przez pokrzywdzonego próba powstrzymania J. P. (1) przed zaatakowaniem U. M. (1) to działanie oskarżonego, zważywszy na stan upojenia alkoholowego pokrzywdzonego mogło ograniczyć się użycia innego rodzaju przemocy niż użycie noża lub zadania nim jednego ciosu. Z dokonanych ustaleń faktycznych wynika, bowiem że D. S. (1) w żadnym momencie zdarzenia nie bronił się, nie stawiał oporu wobec agresji oskarżonego, a zatem użycie wobec niego noża, a tym bardziej zadanie nim co najmniej kilku ciosów, w tym w plecy nie

było uzasadnione w żaden sposób okolicznościami zdarzenia. Zatem, zadanie D. S. (1) co najmniej kilku ciosów nożem w przednią część ciała i twarz (spowodowanie ran ciętych twarzy) oraz okolicę grzbietu wskazuje, że J. P. (1) również w stosunku do tego pokrzywdzonego działał z zamiarem bezpośrednim pozbawienia życia, albowiem mając świadomość możliwych konsekwencji swojego działania czynność tą powtórzył kilkakrotnie powodując u pokrzywdzonego coraz dotkliwsze obrażenia ciała.

Dodatkowo wskazać należy, że z zeznań U. M. (1) wynika, że po zaatakowaniu nożem D. S. (1) razem z nim uciekła z mieszkania. Biorąc pod uwagę powyższe, a jednocześnie fakt, że D. S. (1) został ugodzony kilkakrotnie nożem w okolicy grzbietu wysoce prawdopodobnym jest, że obrażeń tych doznał w momencie ucieczki i w ten sposób uniknął dalszego ataku, który oskarżony ponownie skierował na B. C. (1).

Wyeksponowania wymagają także elementy strony podmiotowej związane z zachowaniem oskarżonego po zadaniu ciosów B. C. (1) i D. S. (1), kiedy to w żaden sposób nie zareagował, nie

przyszedł im z pomocą, nie wezwał służb ratunkowych lecz położył się w łóżku, na którym chwilę wcześniej dokonywał aktu agresji na B. C. (1). Faktem jest, że stan upojenia alkoholowego, w którym znajdował się J. P. (1) w dniu 09 listopada 2019r. (0,92 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu w badaniu przeprowadzonym o godz. 00.23), choć z pewnością spowolnił i osłabił działanie mechanizmów odpowiedzialnych za emocjonalną i intelektualną kontrolę zachowania, jednakże nie wyłączył jego poczytalności. Tym samym nie sposób przyjąć, że oskarżony nie zdawał sobie sprawy z powagi sytuacji i zagrożenia dla życia i zdrowia pokrzywdzonych i pomimo tego pozostał całkowicie bierny i obojętny.

Reasumując, zdaniem Sądu zarówno strona przedmiotowa, jak i podmiotowa zachowania oskarżonego wskazują, że J. P. (1) działał z zamiarem zabójstwa B. C. (1) i D. S. (1) i to z zamiarem bezpośrednim. Świadczy o tym sposób zadawania ciosów w newralgiczne dla życia człowieka organy, ich ilość i siła oraz dwuetapowe działanie, w stosunku do B. C. (1), przy czym w drugiej

fazie wobec całkowicie
bezbronego człowieka.

Oczywiście ustalenie
umyślności jako
znamienia strony
podmiotowej czynów
zarzucanych oskarżonemu
nie przesądzało jeszcze
o winie J. P. (1), a
dopiero ją warunkowało.
W niniejszej jednak
sprawie została spełniona
także druga z pozytywnych
przesłanek przypisania
winy oskarżonemu tj.
ukończenie przez niego
odpowiedniego wieku, a
nie zachodziła żadna z
negatywnych przesłanek
przypisania mu winy.
Jak wynika z opinii
sądowo-psychiatrycznej i
sądowo psychologicznej J.
P. (1) w chwili czynu
był zdolny rozpoznać jego
znaczenie i pokierować
swoim postępowaniem. W
chwili czynu oskarżony
pozostawał w stanie
upojenia alkoholowego
prostego, a zatem jeśli w
rzeczywistości faktycznie
zachodziły ograniczenia
w jego zdolnościach
do kontroli swojego
zachowania, to wobec
spowodowania ich tylko
i wyłącznie upojeniem
alkoholowym prostym,
nie sposób uznać, iż
jego poczytalność była
zniesiona lub ograniczona
w rozumieniu art. 31 §
1 i 2 k.k. Ponadto, w
świetle art. 31 § 3 k.k.
oczywiste jest, że stan
nietrzeźwości nie wyłącza
odpowiedzialności karnej,
ani nawet nie uprawnia

do nadzwyczajnego złagodzenia kary, albowiem – nawet jeżeli prowadziłby do wyłączenia lub znacznego ograniczenia poczytalności – to, co do zasady, stan ten uznany jest za zawiniony przez sprawcę (vide: postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Karna z dnia 5 czerwca 2013 r., III KK 443/2012).

J. P. (1), co wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności zeznań U. M. (1), informacji dotyczących przeprowadzanych w miejscu zamieszkania oskarżonego interwencji oraz informacji wskazanych przez oskarżonego w trakcie badania przez biegłych lekarzy psychiatrów i psychologa zawartych w opinii sądowo - psychiatryczno - psychologicznej w przeszłości wykazywał tendencje do zachowania agresywnego warunkowanego spożyciem alkoholu. Tym samym trudno wskazać, że nie mógł spodziewać się określonej reakcji swojego organizmu, w szczególności sfery psychicznej i emocjonalnej, na spożycie znacznej dawki alkoholu. Oskarżony doskonale nadto zdawał sobie sprawę z problemów z uzależnieniem od

alkoholu, jak również zależnością pomiędzy spożytym alkoholem, a działaniami o charakterze przemocowym. Co więcej, indukowaną spożyciem alkoholu agresję w swoim zachowaniu potwierdził podczas badania przez biegłych psychiatrów i psychologa, podając, że po alkoholu jest obecnie agresywny, w przeszłości wykazywał tendencje do zachowania agresywnego warunkowanego spożyciem alkoholu, pod wpływem alkoholu często tracił nad sobą kontrolę, bywał agresywny, a potem tego nie pamiętał.

Tym samym, jako niebudzące jakichkolwiek wątpliwości, Sąd uznał wnioski opinii sądowo – psychiatryczno – psychologicznej potwierdzające pełną poczytalność J. P. (1) w momencie popełnienia przypisanych mu czynów przy jednoczesnym braku objawów choroby psychicznej lub zaburzeń psychosomatycznych tempore criminis, które znosiłyby lub w znacznym stopniu ograniczały zdolność rozpoznania przez oskarżonego znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem.

Obrażenia ciała jakich doznał B. C. (1) na skutek zadania kilkunastu ciosów nożem skutkowały ciężkim uszczerbkiem na zdrowiu

pod postacią choroby realnie zagrażającej jego życiu w rozumieniu art. 156 §1 pkt 2 k.k.

Obrażenia ciała jakich doznał D. S. (1) na skutek zadania kilku ciosów nożem naruszyły czynności narządów ciała pokrzywdzonego na okres powyżej 7 dni w rozumieniu art. 157 §1 k.k.

Dla oddania zatem pełnego bezprawia przypisanego oskarżonemu czynu Sąd zastosował kumulatywną kwalifikację – art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 148 §1 k.k. i art. 156 §1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. - w odniesieniu do czynu na szkodę pokrzywdzonego B. C. (1) i art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 148 §1 k.k. i art. 157 §1 w zw. z art. 11 §2 k.k. - w odniesieniu do czynu na szkodę pokrzywdzonego D. S. (1).

Uznając przy tym, iż działanie oskarżonego miało miejsce w ramach jednego zdarzenia historycznego, posługiwał się on tym samym narzędziem, działał z wykorzystaniem takiej samej sposobności oraz z uwagi na tożsamość kwalifikacji prawnej stanowiącej podstawę wymiaru kary dla każdego z tych przestępstw (art. 148§1 k.k.). Sąd zastosował konstrukcję ciągu przestępstw określoną w art. 91 § 1 kk.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. P. (1)	1	I, II	<p>Wymierzając oskarżonemu J. P. (1) karę Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 § 1 i 2 k.k., a mianowicie dyrektywę dostosowania wymiaru kary do stopnia winy – w tym wypadku umyślnego działania oskarżonego i to z zamiarem bezpośrednim, dyrektywę społecznej szkodliwości czynu, która w niniejszej sprawie jest znaczna z uwagi na rodzaj i charakter naruszonych dóbr – oskarżony targnął się na najwyższe dobro, jakim jest życie ludzkie, dyrektywę prewencji indywidualnej – wymierzona oskarżonemu kara ma wdrożyć go do przestrzegania porządku prawnego i zapobiec popełnieniu podobnych czynów w przyszłości, a wreszcie dyrektywę prewencji ogólnej – z uwagi na wysoką społeczną szkodliwość przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu konieczne jest uświadomienie, że takie zachowania jak oskarżonego są nieopłacalne i spotykają się z nieuchronną karą.</p> <p>Jak wynika z art. 53 § 2 k.k. wymierzając karę należy wziąć także pod uwagę właściwości</p>

i warunki osobiste sprawcy. Dlatego Sąd uwzględnił okoliczność, że sprawność intelektualna oskarżonego mieści się poniżej przeciętnej, przy czym jego rozwój psychiczny przebiegał w niekorzystnych warunkach środowiskowych tj. w rodzinie o cechach patologii społecznej, co legło u podstaw zaburzeń socjalizacji. Na powyższe nałożyły się zaburzenia związane z wieloletnim nadużywaniem alkoholu, co prowadziło do egocentryzacji funkcjonowania oskarżonego. J. P. (1) nie ma wykształconego poczucia odpowiedzialności za to co robi, choć zna i prawidłowo rozumie podstawowe normy i zasady współżycia społecznego, ma je słabo uzewnętrznione i nie stanowią one dla niego stabilnego regulatora działania, brakuje mu zdolności racjonalnej, adekwatnej oceny siebie, nie potrafi wyciągać wniosków z przeszłych doświadczeń, w efekcie czego doświadcza systematycznie podobnych problemów życiowych. Z uwagi na deficyty uczuciowości wyższej w sposób ograniczony doświadcza w związku ze swoim postępowaniem poczucia winy, żalu i wstydu z powodu wyrządzonej

innym krzywdy.
Oskarżonego cechuje
obniżony poziom
odporności na stres
i brak prawidłowo
wykształconych
mechanizmów obronnych
osobowości, co sprzyja
kumulowaniu
negatywnych napięć.
Również poziom
skłonności do reagowania
agresją kształtuje się o
oskarżonego
zdecydowanie powyżej
przeciętnej, a agresywne
impulsy kieruje zarówno
na siebie, jak i na
otoczenie.

Okolicznością obciążającą
przy wymiarze kary
był fakt, że J. P.
(1) przypisanego mu
przestępstwa dopuścił się
znajdąc się w stanie
upojenia alkoholowego,
który był czynnikiem
spustowym dla zachowań
agresywnych. Oskarżony
zdawał sobie doskonale
przy tym sprawę
z wpływu alkoholu
na swój organizm,
albowiem wielokrotnie
właśnie pod wpływem
alkoholu dopuszczał się
zachowań przemocowych
skierowanych na inne
osoby. W tym aspekcie
okolicznością obciążającą
była dodatkowo uprzednia
karalność oskarżonego,
z którego to faktu
nie wyciągnął żadnych
konstruktywnych
wniosków i pozostaje
bezkrytyczny wobec
własnych zachowań.

Jako okoliczność obciążającą Sąd uznał fakt, że przypisanej zbrodni usiłowania zabójstwa oskarżony dopuścił się umyślnie działając z zamiarem bezpośrednim, który niewątpliwie stanowi „cięższą” formę winy.

Uwzględniając przy tym przewidziane w ustawie granice zagrożenia Sąd zdecydował wymierzyć oskarżonemu J. P. (1) karę 15 (piętnastu) lat pozbawienia wolności.

Sąd uznał, że kara pozbawienia wolności w orzeczonym wymiarze będzie dla oskarżonego skutecznym bodźcem do przemyślenia swego postępowania, a z drugiej strony spełni cele tak zapobiegawcze, jak i wychowawcze oraz spowoduje, że będzie on miał świadomość zagrożenia, jakie niesie za sobą popełnianie kolejnych przestępstw, w szczególności przestępstw przeciwko życiu i zdrowiu i nie będzie miał poczucia bezkarności.

Nadto, orzeczona kara pozbawienia wolności, zrealizuje także cele kary w zakresie jej społecznego oddziaływania. W szczególności zaś spełni swoje zadanie w zakresie pogłębienia wśród społeczeństwa przekonania o nieuchronności

			poniesienia kary za naruszenie porządku prawnego i to kary adekwatnej do stopnia winy i społecznej szkodliwości popełnionych czynów.
J. P. (1)	4		Sąd orzekł przepadek dowodu rzeczowego w postaci noża i końcówki ostrza noża, który służył oskarżonemu do popełnienia przypisanej mu zbrodni usiłowania zabójstwa.
J. P. (1)	5		Sąd zwrócił oskarżonemu J. P. (1) jego rzeczy osobiste, uznając, iż nie są one przydatne dla postępowania karnego.
5. <i>Inne</i> ROZSTRZYGNĘCIA <i>ZAwarte w WYROKU</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. P. (1)	2		Na podstawie art. 62 k.k., zgodnie z wnioskami opinii biegłych, z uwagi na stwierdzone uzależnienie oskarżonego od alkoholu oraz wskazanie konieczności odbycia przez J. P. (1) stacjonarnej terapii odwykowej Sąd orzekł terapeutyczny system wykonywania orzeczonej kary pozbawienia wolności.
J. P. (1)	3		Zgodnie z dyspozycją art. 63 §1 k.k. na

			poczet orzeczonej wobec J. P. (1) kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 09.11.2019r. godz. 21.00 do nadal.
6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
7. KOsztly procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6	O kosztach pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd orzekł na podstawie przepisów wskazanych w punkcie 6 wyroku, które uzasadniają dwa efektywne terminy rozpraw (600 zł x 20% = 120 zł + 600 zł + 300 zł = 1.020 zł + 23 % VAT = 1.254,60 zł).		
7	Mając na uwadze, iż w stosunku do J. P.		

	(1) orzeczona została długoletnia bezwzględna kara pozbawienia wolności, oskarżony nie posiada żadnego źródła dochodu i majątku, nadto jest pozbawiony wolności Sąd zwolnił go w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym nie wymierzył mu opłaty.
7. Podpis	
Poznań, dnia 18 stycznia 2021r. sędzia Izabela Dehmel sędzia Katarzyna Obst	

ZARZĄDZENIE

Proszę:

1. Notować w kontrolce uzasadnień.
 2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć:
 - oskarżonemu z pouczeniem
 - obrońcy adw. J. K.
 - Prokuratorowi
 3. Doręczyć oskarżonemu kserokopię protokołów przesłuchania: B. C., D. S. i U. M. z postępowania przygotowawczego (w odpisie, który znajduje się w aktach sprawy) oraz protokoły rozprawy z dn. 19.11.2020r. i 17.12.2020r.
 4. Za 14 dni lub z apelacją.
- Poznań, dn. 18.01.2021r.
sędzia Izabela Dehmel